

Zeer geachte Heeren en Broederen !

De zoo talrijke opkomst van Deputaten, als ons ook nu verheugen mag, draagt toch niet gelijk karakter als ons voorheen zoo vaak bezielde.

Gemeenlijk toch was het de naderende Stembus, die ons hier saamriep, en dan vonkte er reeds weken vooraf een tinteling van geestdrift heel 't land door. Met stootenden klank dreunde dan het strijdrumoer uit stad en dorp ons tegen. Vol moed en hoog bedoelen daagden we hier in Tivoli uit Noord en Zuid, om ons in raadslag voor de ophanden zijnde worsteling te vereenen. En als we dan, na een ziel en zinnen aangrijpend saamvergaderen, bij den laatsten hamerslag onze zitting opbraken, dan ging 't met verjongde wilskracht weer het land in, om, kòn 't, den reeds bezetten zetel te behouden, en wat nog niet onzer was, te veroveren. Als we dan ook in April van het komende jaar nogmaals bij gelijken strijd voor 't optrekken staan, moge dan opnieuw in Tivoli even warm voorspel ons bezielen.

Al stierf een ouder geslacht weg, en al is voor meer dan de helft, sinds 1870, een jongere generatie onder ons opgestaan, de zonen zijn daarom niet aan den geest der vadersen vervreemd; en gelijk in de eeuw, die verliep, de zoo eenige Deputaten-vergadering ons door concurrente partijen, indien al niet misgund, dan toch schier jaloerschelijk benijd werd, zoo blijve 't ons ook in de eeuw, die ons thans in zich opnam, beschoren. Wat er eenmaal in ons Calvinistisch volk nog bleek in te zitten, bleef er in, en scheen eer in kracht te winnen, dan dat het minderen zou. Van een afkoeling van onze geestdrift was nog geen sprake.

Juist daarom echter zij er ditmaal, nu *geen* Stembus ons wenkt, een voorzichtig ons spenen aan wat thans onnatuurlijke opwinding zou zijn. Immers wat op dit oogenblik ons hier samenbracht, is niet een alles op haren en snaren zetten voor de Stembus-campagne. Niet een omzetten van de Kamer,